

Americká gotika, akryl

Autor: Elizabeth Hobsonová

„Vyjádření bez nějaké limitující sebekázně zůstává čistě dětinským narcisismem; tak se chovají batolata.“

Kresby tužkou a obrazy malované akrylovými barvami **V Holečka** evokují mimosvětskou, ale přesto pozemskou a strhující sféru. Jeho temně surreální krajinky sice působí lahodně organicky, pokrývají je však postapokalyptické dystopické trosky a gigantické kosterní pozůstatky.

Smrt je v jeho díle častým motivem, někdy jako pochmurná ikonografie, jindy v podobě podvratného humoru. Když dojdete na konec stránky, kde leží ochablá šedá lidská ruka, dostává celá situace úplně nový rozměr.

Rád vytváří tyto poutavé bastardizace klasických děl, jako třeba portrét madony v renesančním stylu – ale s prasečím rypákem, nožičkami a bez očí (*Das Tierdrama*), George Washington s černýma očima postav z anime a chapadly (*In His House at V'rnon, Dead Washingthulu Waits Dreaming*) a americká gotika (*Amerikan Gothique*). Za své vzory považuje mj. H. R. Giger, Zdzisława Beksynskiho, Dariuse Zawadskiho, Cheta Zaru, Lori Earleyovou, Hieronyma Bosche, Auniu Kahnovou a Glenna Arthura.

Holeček vzpomíná:

„Z velice raného dětství mám kusé vzpomínky na českou knížku v našem domě. Byla v ní jedna konkrétní ilustrace Smrti přicházející do domu coby kostlivá postava na koni. Sice jsem ještě neuměl číst, ale ten výjev se mi vryl do paměti. Jedna z mých starších nevlastních sester s rebelskou povahou přinesla domů výtisk Gigerova *Necronomiconu* a já po zbytek večera zaujatě listoval stránkami knížky. Viděl jsem *Vetřelce* a děsivě surové prvky mě vždycky nesmírně přitahovaly. A naráz se mi dostala do rukou celá knížka obrázků ve stejném duchu jako *Vetřelec* – čímž se mi otevřel celý nový svět stylisticky spřízněných umělců.“

Už jako dítě ho více než „poselství“ zajímalo umění samotné.

„Vlastně jsem v dětství nenaučil projevovat – přinejmenším ne umělecky, to přišlo až později. Jako dítě jsem byl posedlý mechanickou stránkou. Vědomě jsem vytvářel obrazy kvůli nim samým, nemělo to hlubší motivaci. Chtěl jsem kreslit věci, co *vypadají jako věci* a ne se zabývat tím, co to všechno má nebo nemá vyjadřovat. I když jsem postupně našel cestu i k oné expresivní stránce, stále pro mě zůstává důležitější mechanická stránka obrazu.“

Až příliš často se setkává s argumentem, že *umění má být hlavně o vyjádření*.

„Přijde mi to stupidní. Vyjádření bez nějaké limitující sebekázně zůstává čistě dětinským narcisismem, tak se chovají batolata. Tříleté dítě nemá problém se projevit – chybí mu však dostatečně uspořádaný jazyk pro účinnou komunikaci. Každý by se nejradši okamžitě vyjádřil a ještě by byl rád brán vážně, ale málokomu už se chce věnovat práci potřebný čas. Podle chování některých by si člověk skoro pomyslel, že tvrdá práce je nějaká společenská nákaza.“

Označuje se za z velké části za samouka. I když proti uměleckým školám a priori nic nemá, v dnešní podobě podle něj výtvarným umělcům příliš dobře neslouží. Lepší cestou jsou pro lidi, kteří se chtějí věnovat grafickému designu či animaci, výtvarným umělcům by však spíše doporučil tvůrčí **rezidenční programy**. Umělecké školy pokládá pro začínající výtvarné umělce za plýtvání penězi i časem.

Bavíme se také o estetice.

Urlaubsfotos, akryl

*Ve svém domě ve V'ronu,
mrtvý Washington sní a
čeká, akryl*

„Všichni v sobě neseme vlastní temnotu, i když se s ní vypořádáváme po svém. Naprosto ale odmítám představu, že záliba v temných věcech znamená bíle šek na to chovat se jako zapšklý šmejd. Jasně, temné umění oslovuje spoustu různých lidí ze spousty různých důvodů. Někomu se líbí všechno s ostrými úhly a pochmurnými barvami. Jiní hledají symbolismus, třeba i jako náhražku vyjádření vlastní identity ve světě. Někdo chce temnotu úplně odtlačit pryč, jiní si s ní zase chtějí držet za ruce.“

Ptám se ho i na patrony a zákazníky.

„Najdou se všude a mezi všemi profesemi. Někdy to překvapí i mě. Pokrývají celé spektrum politických postojů a společenského postavení. Jeden z mých mecenášů (zároveň dobrý přítel a bývalý majitel obchodu s komiksy) podle všeho zbožňuje všechno, co vytvořím. Jediný společný jmenovatel všech mých fanoušků a mecenášů, který mě momentálně napadá, je snad jediné skutečnost, že si všichni kupují umění kvůli umění a ne jako dekoraci. Nevybírají si ho podle toho, jak bude pasovat k závěsům. Přicházejí odevšad – proto jsem se naučil raději s úsudkem o člověku chvíli počkat.“

Uvnitř americké společnosti vnímá četné zdroje ohrožení svobody projevu.

„Jako stříbrná nit se jimi vine morální autoritářství: někdy je to náboženská pravice, jindy zas radikální feministky nebo bojovníci za sociální spravedlnost (**Social Justice Warriors /SJW/** – obdoba našich „sluníčkářů“ nebo německých „Gutmenschen,“ pozn. DP). Jejich cíle se navzájem dost podobají – získat pozici nařizovat ostatním, co smí říkat, dělat nebo co se jim může a má líbit. Člověkem, který chce svět zachránit a který ho chce ovládnout, bývá až příliš často jedna a tatáž osoba: oba využívají rozdělující rétoriky a vytvářejí polarizovanou společnost, kde se všechno odlišné stává dílem nepřítele – ať už jde o Ďábla, patriarchát, farmaceutický byznys, imigranty nebo homosexuály. Všichni vyznávají vlastní odstín morálního absolutismu a stávají se trubci vlastního kolektivu.“

„Lidi, co se mnou pracovali, vám nejspíš poví, že rád do tvůrčího procesu zapojuji i zákazníka, protože nesnáším něco rozdělat a pak zjistit, že se mu to nelíbí. Proto při práci hodně komunikuji. Často dostanu zpočátku hodně volnou ruku, což se mi líbí. Čím neurčitější zadání, tím víc prostoru pro jeho rozvíjení z tvořivé perspektivy.“

Atmosférická tvorba V Holečka připomíná božskou noční můru – o to záhadnější, že jejím tvůrcem je muž s oběma nohama pevně na zemi. Originály i tisky můžete objednávat [zde](#), kde je k nahlédnutí také průřez tvorbou i program plánovaných akcí. Jeho strašidelný svět si bude nepochybně podmaňovat diváky ještě mnoho let.

Za zdí, barevná tužka

Článek [Exploring the Wasteland with Fine Artist V Holeček](#) vyšel na webu Trigger Warning 29. dubna 2016.